

TIDLIGERE FORBANDT JEG LÆSNING MED LÆSNINGEN AF BØGER

Tidligere forbandt jeg læsning med læsningen af bøger. Der var ikke det øjeblik – hvis jeg da kunne slippe af sted med det – hvor jeg ikke var dybt begravet i en roman. Da jeg var barn, og familien var på bilferie i Europa, kunne jeg ligge med en bog på bagsædet af bilen i flere timer i streg. Jeg foretrak helst ikke at blive forstyrret, men kunne godt finde på at brokke mig til mine forældre, hvis de ikke havde sagt, at vi var kørt forbi noget seværdigt. På den måde gik jeg glip af meget af virkelighedens europæiske historie og kultur, men hvad gjorde det, når jeg alligevel oplevede ting gennem bøgerne.

Langt ind i mit voksenliv var døgnrytmen også styret af mine læsevaner. Hver eftermiddag, når jeg kom hjem fra skole eller studie, blev jeg nødt til at tage en "morfar." Dette var selvfølgelig konsekvensen af, at jeg læste til langt ud på natten – og samtidig satte eftermiddagsluren mig i stand til igen at lade bøgerne holde mig vågen. Men her senere i livet er mit forhold til bogen som læsekilde stagneret. Jeg læser stadig lige så meget, men ikke på papir. Skrift på tryk er afløst af skrift på skærm. Om det er gennem tablets eller på computeren, så er det i højere grad de uendelige muligheder for digital information, der har taget over. Magasiner og aviser på iPad'en, blogs og netaviser i browseren og hele informationsstrømmen udvalgt og kvalificeret gennem de sociale medier.

Den totale fordybelse og fokuseren, som bogen giver, er næsten forsvundet i mit liv – og jeg har lidt dårlig samvittighed overfor det trykte eksemplar. Ikke over for læsningen – det gør jeg jo hele tiden.

Thomas Morten Noppen, Nationalt Videncenter for Læsning